

יְצוּרָה

- בִּיּוֹטָה (באנגלית: biota; מיוונית: bios=חיים) כלל בעלי החיים והצמחים של אזור מסוים, למשל היצורה של הרי יהודה.

צוֹפֵן

- (באנגלית: nectary; מיוונית: nectar=משקה האלים; דבש) איבר (או רקמה) בצמח המפריש צוף. בדרך כלל הצופן מצוי בפרח, אך לעתים הוא מחוצה לו.

טְמִיר נֶצֶן

- גֵּאִיפִיט (מיוונית: ge=אדמה, phyton=צמח) צמח שהניצנים המתחדשים שבו גדלים בחלקו המעובה, הנסתר ואוגר המזון (למשל בצל או פקעת) שמצוי מתחת לפני הקרקע. טמיר פירושו נסתר, נעלם.

פְּקִיחַת פֶּרֶחַ

- (באנגלית: anthesis; מיוונית: anthesis=פריחה) התקופה שבמהלכה הפרח או הפקע נפתחים לחלוטין.

תצלומים: עמנואל מסטיי

משמאל לימין:

Centaurea cyanoides

ד"ר כחול צרפתי Ornithogalum narbonense

כְּסוּתִית

- קוּטִיקוּלָה (מלטינית: cuticula=קוּר) שכבת כיסוי חסרת תאים. בצמחים – שכבה דקה שומנית (שִׁעוּוּיִת) שהאפידרמיס מפריש. שכבה זו מכסה את רוב חלקי הצמח. בחסרי חוליות – כיסוי נוקשה של הגוף או של איבר כלשהו. לדוגמה, השריון שבו נתונים חרקים כגון חיפושיות. כסותית היא גם רצועת העור המקיפה את בסיס הציפורן וגם השכבה העוטפת את השערה.

אֶבְקוּעַ

- (באנגלית: hatchling) בעל חיים, בעיקר מן הזוחלים, שבקע זה עתה מן הביצה. המילה אֶבְקוּעַ (חידושו של ד"ר צבי עצמון) שקולה במשקל המילה אֶפְרוֹת.